herpy

FRØER

Hvidlæbet kæmpeløvfrø

Nyctimystes infrafrenatus

Nyctimystes infrafrenatus er en stor, grøn træfrø på 11-14 cm og regnes for verdens største træfrø. Den lever i lavlandet på Ny Guinea og omliggende øer og i det nordøstlige Australien, ofte tæt på mennesker. Den er rolig og sidder gerne fremme, men skal have varme, et stort og højt terrarie og et rigtigt vandparti.

Familie: Pelodryadidae Engelsk: White-lipped Tree Frog Tidligere navn: *Litoria infrafrenata* Udgivet 15. november 2026

Mild hudgift

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**11-14 cm** snude-kloak-længde
Vægt	**30-60 g**
Levetid	**10-20 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Regnskov og vådområde**
Hudgift	**Mild** Vask hænderne efter kontakt, og hold fingrene fra øjne og mund
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**90 × 45 × 90 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Temperatur, nat	**20-22 °C**
Luftfugtighed	**60-95 %**
Vand	**Vanddel** dybde 10-15 cm
UVB	**Anbefalet** Ferguson-zone 2
Kost	**Insekter**
Holdes	**Enkeltvis, parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I vand**
Kønsmoden	**6-8 mdr.**
Æg pr. lægning	**100-6.000**
Klækning	**1-2 dage**
Larvetid	**42-60 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne, så der kræves ingen CITES-papirer. Australien tillader ikke indsamling og eksport af vilde dyr, og en stor del af dyrene i handlen er vildfangne. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og er derfor ikke angivet.

Om arten

Nyctimystes infrafrenatus er Australiens største frø og regnes for verdens største træfrø. Voksne dyr måler 11-14 cm fra snude til kloak, i gennemsnit omkring 11 cm, og vejer typisk 30-60 g. Kroppen er kraftig med lange ben og store hæfteskiver. Tæerne har fuld svømmehud, og fingrene er mindst halvt forbundne.

Ryggen er oftest lys græsgrøn, men farven skifter med temperatur og underlag og kan blive brun; der findes også rødbrune, violette, næsten sorte og metalblå dyr. Det tydeligste kendetegn er et hvidt til cremefarvet bånd langs underlæben, der fortsætter under trommehinden til skulderen. Et lignende bånd løber langs bagkanten af underbenet og kan blive laksefarvet,

især hos hanner i yngletiden. Undersiden er hvidlig og kornet. Hunnerne er større og har tykkere hud end hannerne, og hannen har en strubesæk.

Arten blev beskrevet af Albert Günther i 1867 som *Hyla infrafrenata* og står i ældre litteratur og hos forhandlere som *Litoria infrafrenata*. Slægtsplaceringen er stadig omstridt: her bruges *Nyctimystes infrafrenatus*, men arten føres også under slægten *Sandyrana*.

Hudgift: Arten er ikke kendt for at være særligt giftig, men huden udskiller et sekret med antimikrobielle peptider (frenatiner), ligesom hos den nære slægtning *Ranoidea caerulea*. Det kan irritere slimhinder, og der er ingen oplysninger om forskel på vilde og opdrættede dyr. Vask hænder efter kontakt, og rør ikke ved øjne og mund bagefter.

Temperamentet er roligt, og dyrene sidder ofte frit fremme, også om dagen. Arten regnes dog for mere sart og sværere at holde og opdrætte end *R. caerulea*, især når dyrene er vildfangne.

Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

Udbredelse og levested

Nyctimystes infrafrenatus lever i det nordøstlige Australien langs kysten af Cape York-halvøen og i det våde tropiske Queensland omkring Townsville. Den er den mest udbredte træfrø i Ny Guinea-regionen og findes fra det østlige Indonesien over hele Ny Guinea til Bismarck- og Admiralitetsøerne. Forekomster på Salomonøerne og i Timor-Leste er også angivet, men er usikre og ikke med på kortet.

I Australien bliver dyr af og til fragtet sydpå i kasser med bananer og anden frugt og dukker op langt fra den oprindelige udbredelse. Der er ikke tale om etablerede bestande.

> **Oprindelig udbredelse:** Australien, Indonesien og Papua Ny Guinea.

LEVESTED

Nyctimystes infrafrenatus er lidet kræsen med sine levesteder: regnskov, fugtig og tør skov, hedemoser, tesumpe, mangrove, savanne, plantager, haver og parker, især i kystnært lavland. I tørre egne findes den kun, hvor der er vandsamlinger at yngle i. Den lever tit i og omkring huse, skure og garager. Arten er en lavlandsfrø, der formentlig ikke går over omkring 1.200 m.

Frøen er mest aktiv om natten, men er mere dagaktiv end mange andre løvfrøer og hviler om dagen gerne steder, hvor solen når ind. I tørtiden gemmer den sig i hulheder i træer og under bark og sten. Hannerne kalder om foråret og sommeren på den sydlige halvkugle, efter regn, fra vegetationen omkring stille vand. Kaldet minder om en stor hunds gøen. Temperatur og luftfugtighed på levestederne er ikke dokumenteret. Arten kan blive over 10 år gammel i naturen.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

Pasning

TERRARIET

To voksne *N. infrafrenatus* kan holdes i et terrarie på 90 × 45 × 90 cm. Angivelserne svinger meget: fra 60 × 45 × 90 cm til ét dyr over et 90 cm akvarium til to-tre dyr til 60 × 50 × 90 cm til en gruppe på 5-8. Arten er stor og klatrer, så giv både højde og bundareal, og lad terrariet være godt ventileret og helt tæt. Et låg med fluenet af glasfiber lader UV-lyset passere; brug aldrig net af stål eller aluminium, for det river huden.

Beplant med kraftige planter, der tåler varme, fugt og svagt lys: guldranke, *Ficus*, *Spathiphyllum*, *Philodendron*, orkideer og bromelier. Frøerne er tunge og hårdhændede ved beplantningen. Giv kraftige grene, kork og et par skyggefulde steder. Bunden kan være kokosfibre, barkflis eller en jord- og løvblanding over et drænlag; en bar glasbund går også. Jord bliver let vandlidende og giver skadelige bakterier, så sørg for godt dræn, fx et hul i bunden under landdelen med net, grus og så jord ovenpå. Fjern gødning og døde foderdyr jævnligt.

Læs mere: Terrarieopbygning og bioaktiv bund Læs mere: Foderdyr: hold og avl

TEMPERATUR

Hold terrariet på 24-28 °C om dagen og 20-22 °C om natten. Arten skal holdes varm: længere tids kulde under 15 °C er dødelig. Står terrariet i et uopvarmet rum, er en akvarievarmer i vanddelen den nemmeste løsning; holdes vandet på 28-30 °C, bliver luften over 20 °C. Et vandfald eller anden vandbevægelse øger fordampningen og holder både temperatur og

luftfugtighed stabile. Er varmetabet stort, kan en del af låget dækkes med glas eller plast, men ikke under lysarmaturet, så UV-lyset stadig når ned.

Vinterhvile er ikke nødvendig. Hvor grænsen for for meget varme går, er ikke dokumenteret, så hold dig til de angivne tal, og undgå direkte sol på terrariet.

Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Hold luftfugtigheden på 60-95 %, og overbrus terrariet dagligt med regnvand eller afkloreret postevand. Angivelserne svinger fra 60-80 % til 80-95 %; et stort vandparti med lidt vandbevægelse gør det let at holde fugten i den høje ende. Sørg samtidig for god ventilation, så luften ikke bliver stillestående, for det giver luftvejsproblemer og skimmel. Frøen skal altid have adgang til vand, ellers risikerer den at tørre ud.

VAND OG VANDKVALITET

N. infrafrenatus skal have et rigtigt vandparti på 10-15 cm; det holder på fugten og er nødvendigt, hvis dyrene skal yngle. Det kan dække en stor del af bunden. Frøen svømmer ikke særlig godt, så der skal være flere nemme veje op, især i hjørnerne, hvor små frøer let bliver fanget, fordi de ikke kan bryde overfladespændingen på glat glas.

Brug postevand, hvor klor er fjernet, enten ved at lade det stå et døgns tid eller to i en spand eller med et klorneutraliserende akvariemiddel. Brug aldrig varmt vand fra hanen, for det kan indeholde kobber, som er giftigt for frøer; varm i stedet koldt vand op i en gryde af rustfrit stål. Et 90 cm akvarium med 15 cm vand over halvdelen af bunden og tre voksne frøer, uden planter og filter, kræver vandskift cirka en gang om ugen. Planter og et filter gør skiftene sjældnere, men filtret må ikke give så meget strøm, at haletudser og unger trækkes med. Brug aldrig sæbe eller rengøringsmidler.

Læs mere: Opdræt af haletudser

LYS OG UVB

Arten er overvejende nataktiv, men hviler om dagen steder med sollys, og hos dyr holdt helt uden UV-lys er der set vækststop og misdannelser. Arten kan klare sig med det lys, planterne kræver, men på den baggrund er UVB her sat til anbefalet. En svag UVB-kilde med rigelig skygge (Ferguson-zone 2, et skøn) er et godt valg. Lysstofrør bør hænge omkring 40 cm over bunden, fordi UV-lyset ikke når længere ned, og UV-rør skal skiftes efter 18-24 måneder, selv om de stadig lyser.

Giv 12 timers lys om dagen, mindst 6-8 timer, på timer. Skal dyrene yngle, kan dagslængden varieres med årstiderne.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

N. infrafrenatus æder næsten alt, der bevæger sig og kan sluges: fårekyllinger, kakerlakker, vandregræshopper, spyfluer, silkeorme og regnorme. Voksmøllarver og melorme er godbidder. Foderdyrene må højst være lige så brede som frøens mund. Undgå museunger og kødstrimler: for meget protein belaster nyrerne og fører til urinsyregigt, uoprettelige nyreskader og død. Varieret insektkost er nøglen.

Unger (10-35 mm) spiser bananfluer, stuefluer, ovnfisk, små fårekyllinger og kakerlakker og skal have foder til rådighed hele tiden. Voksne får omkring 10-20 % af deres egen størrelse i foder fordelt på 2-3 måltider om ugen; angivelserne går op til 4-5 gange om ugen. Støv foderet med lige dele kalk og multivitamin ved hver anden eller tredje fodring, og bland kun lidt ad gangen, for kalken nedbryder vitaminerne. Fjern druknede insekter fra vandet, eller giv foderet med pincet. Arten bliver let fed, så hold øje med vægten.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

N. infrafrenatus er rolig og nysgerrig og sidder ofte synligt fremme, også om dagen. Den hopper ikke meget, men venter på, at et bytte kommer forbi, og springer så de sidste 10-15 cm. Uden for yngletiden er den ikke social og kan godt holdes alene, i par eller i en lille gruppe, når pladsen rækker. Den æder alt, hvad den kan gabe over, så mindre frøer og firben hører ikke hjemme i terrariet, og kun jævnstore dyr bør gå sammen.

Hannerne kalder højt og dybt, især når luftfugtigheden stiger, så terrariet hører ikke hjemme i soveværelset. Håndtér så lidt som muligt: huden er sart over for fedt, sæbe og kemikalier. Brug en gennemsigtig bøtte, eller rene, våde hænder eller pudderfri handsker, når frøen skal flyttes. Bliver den forskrækket, kan den udstøde et katteagtigt mjav eller tømme blæren.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hunnen er større og tykkere end hannen, og hannen har en strubesæk og kalder. Kønsmodne hanner kan få mørke brunstknuder på tommelfingeren. Unge frøer, der holdes varmt og får rigeligt foder, når avlsstørrelse og voksenstørrelsen på 12-14 cm på kun 6-8 måneder. Hold en lille gruppe, hvis du vil have begge køn.

PARRING

I naturen kalder hannerne om foråret og sommeren efter regn. I terrariet sættes der gang i yngel med kraftigere sprøjtning og højere luftfugtighed, en lille temperaturstigning og et større vandparti til æglægningen; en dagslængde, der følger årstiderne, kan også hjælpe. Ud over det er avl i fangenskab kun sparsomt beskrevet. Hannen omklamrer hunnen, og æggene befrugtes uden for kroppen. Vanddybden betyder ikke meget: arten kan yngle i så lidt som 15 cm vand.

ÆG OG HALETUDSER

N. infrafrenatus lægger æggene i klumper af klar gelé på overfladen af permanente og midlertidige vandsamlinger. Antallet er meget usikkert: angivelserne lyder på op til 100 æg, 200-400 æg på cirka 3 mm og op til 6.000 æg ad gangen, og boksen viser derfor hele spændet. Der er ingen yngelpleje, så tag de voksne ud, eller flyt æggene til et kar med rent, iltrigt vand.

Haletudserne er mørkebrune med en lys stribe på hver side af hoved, krop og hale. De lever af alger og kan fodres med finsmuldret fiskefoder, haletudsefoder og spirulina. Hold vandet varmt og rent, skift det ofte, og fordel haletudserne på flere kar, hvis de bliver mange. Et lille tilskud af akvariesalt i halv dosis hjælper mod svamp.

METAMORFOSE

Æggene klækker efter 1-2 dage, og metamorfosen sker efter 6-8 uger; hele udviklingen fra æg til frø tager omkring otte uger. Når forbenene kommer frem, skal haletudsen nemt kunne komme op af vandet: sænk vandstanden, og læg skrå sten, kork eller flydende planter i. Nyforvandlede unger drukner let, hvis de kun har glat glas at holde i, så lav en vandkant med rigelige afsatser.

OPDRÆT AF UNGER

De nyforvandlede unger skal have foder hele tiden: bananfluer, fluer, små møl, små fårekyllinger og små kakerlakker, støvet med kalk og vitaminer. Hold dem varmt og fugtigt med nem adgang til både vand og land. Med varme og rigeligt foder vokser de til avlsstørrelse på 6-8 måneder. Sortér efter størrelse, for arten æder alt, der kan sluges. Hvornår ungerne bedst flyttes til et større terrarie, er ikke dokumenteret.

Sundhed og typiske fejl

Få sygdomme er beskrevet specifikt for *N. infrafrenatus*, men disse problemer går igen hos store træfrøer:

- Kulde: længere tid under 15 °C er dødeligt. Hold terrariet varmt, og tjek temperaturen om natten.
- Forkert kost: for lidt kalk og vitaminer giver knoglesygdom, og for meget protein giver urinsyregigt og nyreskader. Fodr varieret, støv foderet, og undgå museunger og kød.
- Manglende UV-lys: vækststop og misdannelser er set hos dyr holdt uden.
- Infektioner i huden: rødlige eller blålige misfarvninger og hvide, vattede eller svampede områder, især på nedre bug, omkring gattet og på indersiden af bagbenene, skyldes bakterier og svampe og kræver hurtig behandling. Infektioner i luftvejene skyldes stillestående luft og snavs.
- Rystelser eller krampelignende bevægelser i benene ved håndtering er et faresignal.
- Overvægt ved for meget foder og udtørring ved for lav luftfugtighed.
- Vildfangne dyr: mange dyr i handlen er fanget i naturen. Hold dem i karantæne.

En sund frø sidder mest i terrariets øvre del, er kraftig uden at være fed og har stor appetit. En syg frø sidder oftere på bunden og virker slank med slap hud. Isolér dyret, og søg en dyrlæge med forstand på padder. Sæt aldrig frøer eller haletudser ud i naturen.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.